

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР**

*Присвячується 85-річчю
Українського державного
університету залізничного
транспорту*

**ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТІ ЗА
ВІДПОВІДНИМИ РІВНЯМИ
ТА СТУПЕНЯМИ**

**ТЕЗИ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
КАФЕДР УНІВЕРСИТЕТУ**

(2-3 грудня 2015 року)

Харків 2015

Редакційна колегія

Шумик Д.В. (відп. редактор), Руденко Г.І.,
Калабухін Ю.Є., Колісник К.Е.,
Мкртичян Д.І., Прогонний О.М.,
Скорик О.О., Устенко О.В.,
Захарченко В.В., Костенніков О.М.

ТЕЗИ ОБ'ЄДНАНІ ПО СЕКЦІЯХ

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ЦЕНТРУ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ	3
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ЕКОНОМІКИ ТРАНСПОРТУ	41
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ АВТОМАТИКИ, ТЕЛЕМЕХАНІКИ ТА ЗВ'ЯЗКУ	75
СЕКЦІЯ БУДІВЕЛЬНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	89
СЕКЦІЯ МЕХАНІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	103
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ПЕРЕВЕЗЕНЬ	113
СЕКЦІЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ	125
СЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ ПЕРЕПІДГОТОВКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КАДРІВ	133

НЕОБХІДНІСТЬ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ СТУПЕНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У наш час для підприємств залізничного транспорту в системі освітніх закладів готуються фахівці за такими освітньо-професійними рівнями, як бакалавр, спеціаліст і магістр. Але одним із найважливіших питань є підвищення освітніх процесів за умови використання принципів Болонської декларації, за якою фахівцями з вищої освіти є бакалаври, магістри і доктори наук. При викладанні безпосередньо спеціальних дисциплін необхідно вдосконалити їх викладання при підготовці бакалаврів і магістрів, для чого передбачається використання різних навчальних програм.

При підготовці бакалаврів при викладанні спеціальних дисциплін необхідно разом з теоретичними питаннями велику увагу приділяти тісному взаємозв'язку теорії і практики. Тому на цьому рівні має передбачатися поєднання теоретичних знань і практичних навичок для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю.

При підготовці магістрів необхідно поглиблювати теоретичні і практичні знання і уміння залежно від фаху тих, хто навчається.

За Законом України, Про вищу освіту, освітньо-наукова програма магістра обов'язково включає дослідницьку (наукову) компоненту обсягом не менше 30 відсотків. Для виконання цих вимог при підготовці магістрів наряду з необхідною літературою в бібліотеці (нормативні акти, наукова література зі спеціальності) у вищих навчальних закладах повинні бути спеціальні лабораторії (з відповідними інструментами, механізмами) для відточування здобутих практичних навичок.

Також велику увагу необхідно приділяти можливості відвідувань нашими студентами інших вищих навчальних закладів України та закордонних держав для обміну практичним і теоретичним досвідом.

С.І. Возненко

ПРОБЛЕМИ ВХОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ЗІ СВОЇМИ МЕТОДИЧНИМИ І НАУКОВИМИ РОЗРОБКАМИ ДО ВСЕСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

По-перше, це проблема мови. Всі новітні розробки у транспортній галузі виконуються провідними університетами Європи, перекладів українською, або російською мовами не існує. Щоб ознайомитися з цими розробками, треба відмінно володіти англійською, французькою,

німецькою мовами, і не взагалі, а на фаховому рівні. Нажаль, на достатньому рівні викладачі нашого університету цими мовами не володіють.

Бажано організувати при університеті безкоштовні постійно діючі мовні курси при завершенні яких викладачам видавати міжнародні сертифікати.

По-друге, транспорт в Україні має розвиток на рівні розвинутих країн вісімдесятих років минулого сторіччя. За рівнем розвитку колії, колійного господарства до нас ближче не Європа, а Пакистан, Індія, Ірак чи Іран. Бажано з перелічених країн запрошувати студентів на навчання.

По-третє, проблеми, наукова тематика в Україні суттєво відрізняються від тематики в розвинутих країнах. Щоб якість наблизиться до рівня розвинутих країн, бажано заохочувати викладачів нашого університету до співпраці з іноземними університетами, влаштовували науковий обмін викладачів і наукових співробітників.

Є.В. Ігнатенко

ПРОБЛЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ НАПРЯМОК РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТІ ЗА ВІДПОВІДНИМИ РІВНЯМИ ТА СТУПЕНЯМИ

На сьогоднішній день якість освіти – тема більшості дискусій у світових освітніх спільнотах. Якщо пару років тому ці обговорення стосувалися традиційної освіти, то тепер поняття якості застосовується щодо електронного навчання.

Тенденції впровадження сучасних інформаційних технологій у процес навчання найбільш розвинених країн показують, що в наш час відбувається процес кардинальних змін у системі освіти.

Однією з головних проблем організації та впровадження даного освітнього процесу є недосконалість нормативно-правової бази.

Сучасне інформаційне суспільство висуває вимоги до системи освіти, основні з яких можна сформулювати так:

- вміння самостійно знаходити, накопичувати і переосмислювати наукові знання;
- вміння студентів самостійно орієнтуватися в сучасному інформаційному суспільстві.

Для вдосконалення та поширення високих дистанційних технологій необхідне вирішення двох основних проблем. Головна знаходиться у сфері права, інша – у сфері фінансування робіт з розроблення та впровадження інноваційних технологій. З метою їх успішного вирішення об'єктивно необхідна реалізація таких першочергових заходів і напрямів:

- розроблення і реалізація загальноукраїнської програми дистанційної безперервної освіти;